

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De monacho, quem sancta Maria deosculabatur ante mortem, cap. 51.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Eccli. 24

fit super mel & fauum. APOLLONIUS: Ut quid appositum est, Hereditas eius super mel & fauum? CÆSARIUS: Repetitio, confirmatio est; quod hereditamus, hoc frequenter in fauo cera est & mel; & cera, quia tenax est, pertinet ad memoriam; mel exprimit dulcedinem: non nisi per iugem memoriam nominis genitricis Dei, præmissa dulcedo poterit adipisci: cera enim illuminat, mel cibatur & inebriat. Nomen Mariæ in compositione odoris factum opus pigmentarij. In

Eccli. 49

omni ore quasi mel indulcabitur, & ut musica in conuiuio vini. Vtrumque enim, illuminationem scilicet & refectionem, sancti eius nominis inuocatio operatur, sicut in supradictis ostensum est exemplis. APOLLONIUS: Ex quo tanta bona per nomen beatæ Virginis conferuntur peccatoribus & iustis, de cætero memoriæ meæ tenaciùs in hærebit. CÆSARIUS: Hoc si feceris, in fine tuo cõsolatione eius experieris. Quod verò morientibus assistat, eisq; suam mellifluam præsentiam ostendat, præstò sunt exempla.

CAPVT LII.

*B. Virgo
morietibus
assistit.
Kal. P
migrane.*

IN domo quadam Hispaniæ ordinis nostri, quæ * Pumanne vocatur, duo adolescentes sunt cõuersi, & tam laudabiliter in ea conuersati, ut vita illorum esset alijs in exemplum: ex quibus vnus in obsequio beatæ Virginis ita feruens exitit ac deuotus, ita in horis eius decantandis morosus & intentus, ut non solum in singulis versibus, sed etiam in singulis verbis memoriam ipsius haberet, sicque horam horæ cum maximis laboribus penè cõtinuaret. Qui cum annos decem & septem fecisset in ordine, grauius infirmatus est, & ministravit ei socius suus ex licentia Prioris: sciens eum virum sanctum, & in seruitio Dei genitricis deuotissimum, ut aliquid sibi diceret ad adificationem intuitu mutux charitatis flagitauit; cui cum ille nihil negare posset, nec vellet, respõdit: Heri Domina nostra visitauit me, & quia die septimo ad Dominum sum migraturus, prædixit & adjecit. Quia præcunctis mortalibus mihi intentiùs seruiuisti, & ego tibi faciam quod nondum alicui feci; collumque meum

meū brachijs suis stringēs, dedit mihi osculum. **APOLLONIVS**: Hæc legentibus, oriri potest scrupulus, quia superius dictum est capitulo tricesimo tertio, quod tentato osculum dederit. **CÆSARIVS**: Visio ista, illa tempore præcessit. Cùm autē agonizaret die & hora prædicta vir sanctus, Prior dormiens, cellā in qua iacebat, turbam cādidatorū introire vidit, qui se propter animam illius deducendā aduenisse dicebant. Statimque ad percussorem tabulæ excitatus, surrexit & accurrat, & quia cœlestis esset exercitus, à quibus deuotus genitricis Dei famulus foret deducendus, minimè dubitauit. Hæc dominus Arnoldus Abbas Cisterciensis Treueri positus, multis recitauit, dicens veraciter in domo, in qua prius Abbas fuerat, gestum.

CAPVT LII.

IN Claustro, quod vulgari nomine Hemmenrode dicitur, Conuersus quidam fuit vocabulo Hermānus, nemorali aratro cuiusdam grāgiæ deputatus: erat autem sincerissimæ vitæ, & multas à Domino consolationes secretò percipiebat, ex quibus perpauca ad nostram peruenerunt notitiam. Is in officio suo habebat inter alios boues, iuuenicum ferocem ac superbum, quem ad opus vix ac nullatenus sine magno labore adducebat: hunc ergo cùm vice quadam iugo vellet colligare, & modis omnibus recalcitrantem nequireret compescere, cōmotus animo in siluā diuertit, & fustē ad rebellē taurum feriendū incidit: cui minaciter cum vecte venienti, nescio quo spiritu ductus, taurus occurrit, pedibusque eius prostratus, licet non verbis, gestu tamen humiliati corporis veniam flagitauit. Quo viso vir Dei placatus ait: Misericordiam quæris, misericordiam tibi non denegabo, surge, & caue ne me de cætero inquietes. Ab illa autem die taurus idem omnem deposuit feritatē, aded vt in gratia mansuetudinis nullo coningalium suorū inueniretur inferior. Idem frater alio tempore, cùm diuinis laboribus fatigatus, post completorium pausaturus in suo strato se collocasset, subitò recordat⁹ est quòd ipso die vnā horam, quam decantare solebat